

عنوان مقاله:

مروری بر خودکارآمدی و خودکارآمدی تحصیلی در دانش آموزان نوجوان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 40 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سکینه قانع - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی، گرایش مشاوره ی مدرسه دانشگاه آزاد اسلامی کرج، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش مروری بر خودکارآمدی و خودکارآمدی تحصیلی در دانش آموزان نوجوان بود روش انجام پژوهش مروری و کتابخانه ای بود. خودکارآمدی به عنوان یک عامل انگیزشی فعال کننده، نیرودهنده، نگه دارنده و هدایت کننده ی رفتار به سوی هدف تعریف شده است. خودکارآمدی از متغیرهای کلیدی در نظریه شناختی- اجتماعی بندوراست. باورهای خودکارآمدی به احساس عزت نفس و ارزش خود، احساس کفایت و کارایی در برخورد با زندگی اطلاق می شود. خودکارآمدی اطمینان به توانایی خود در کنترل افکار، احساسات و فعالیت ها است. بنابراین روی پیامد اعمال موثر است. انتظارات خودکارآمدی بر عملکرد واقعی افراد، هیجانات، انتخاب رفتار و سرانجام میزان تلاش و کوششی که صرف یک فعالیت می شود اثر می گذارد. خودکارآمدی فرد نقش حساسی در بازداری یا پایداری رفتار او در موقعیت های گوناگون ایفا می کند. همچنین خودکارآمدی در بهبود مسائل بالینی مانند بیهوده ترسی، افسردگی، مهارت های اجتماعی و ابراز وجود نقش حیاتی دارد. خودکارآمدی یکی از مهم ترین مولفه های کسب موفقیت و سازش یافتگی است و در حیطه روان شناسی مثبت جای می گیرد. افراد با خودکارآمدی بالا می توانند با موقعیت های چالش برانگیز بیشتر درگیر شوند. ایشان با کنجاوی می توانند از راه حل های مناسب برای حل مشکلات خویش بهره ببرند و از خود استقامت بیشتری برای حل مسائل تحصیلی نشان دهند. از آنجایی که در دوره نوجوانی معیارهای بالای تحصیلی از باارزش ترین معیارها به شمار می آید بنابراین خودکارآمدی تحصیلی می تواند یکی از مهمترین حیطه های خودکارآمدی در این سنین به شمار آید.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، خودکارآمدی تحصیلی، خودکارآمدی انگیزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529769>

